

f.eks. gør i Odense Kommune, og samtidig har de i Odense tre gange så meget butiksareal totalt set, som de kommer til at have i den nye by på Amager. Så var det lidt rart at få afklaret, hvad den planlægningsmæssige begrundelse kunne være for at afvige de 3.000 m², som er et fuldkommen himmelråbende, vanvittigt krav at stille i forhold til den her løsning.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Så er der tre ordførere, som har ønsket anden ordførerrunde. Det er hr. Hans Christian Schmidt, hr. Søren Kolstrup og hr. Ole M. Nielsen.

Undskyld, hr. Ole M. Nielsen først. Der skal være orden i tingene.

Ole M. Nielsen (KRF):

Vi skal jo ikke forlænge debatten mere end højest nødvendigt. Jeg kan se andre ordførere, der skal have andre sager, ligesom trænge sig på rundt omkring.

Jeg synes, det må være glædeligt for ministeren at kunne konstatere, at det grønne flertal er intakt, vel at mærke hvis regeringen ønsker at tilslutte sig det. Regeringen er velkommen. Så kan ministeren også konstatere det, og det er måske nok så vigtigt, at der er et stort flertal i Folketinget for den pind, der hedder: »i modstrid med intentionerne i planlovens bestemmelser vedrørende detailhandel.«

Selv om det så ikke på grund af SF's ønske om ikke at give regeringen ridser i lakken kan udmøntes, så er det dog noget, som jeg tror, at ministeren skal lytte til, selv om det måske ikke får nogen konsekvenser, hvis han en anden gang handler i modstrid med det flertal, som ønsker at bakke ham op i planlovens bestemmelser. Så er der måske alligevel næste gang også kun et skuldertræk fra SF's side. Det er det, man kan frygte. Men der er et flertal for den pind dér.

Der kom lidt imødekommenhed fra ministeren. Jeg kunne godt have ønsket mig lidt mere imødekommenhed, lidt mere indrømmelse fra ministeren. For jeg må nok sige, at jeg såmænd ikke ønsker mig en ny minister. Så længe det skal være en socialdemokratisk minister, bliver det såmænd hverken værre eller bedre af det, og ellers kunne vi også godt have formuleret vores vedtagelse en smule skrappere i en enkelt linje, hvis det var det, vi var ude efter. Det gjorde vi faktisk ikke.

Jeg vil gerne takke for den debat her. Jeg synes for så vidt, vi har haft en god debat, og jeg

håber, at ministeren trods alt ligesom mærker sig, hvad et flertal i Folketinget, og især hans egne venner, mener.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Hans Christian Schmidt som ordfører.

Hans Christian Schmidt (V):

Der har været to meget store spørgsmål. Det ene har selvfølgelig været hele Ørestaden, som vi har diskuteret, og så det andet, som ministeren har bragt ind i debatten. Ministeren har nemlig givet tilsagn til hr. Jørn Jespersen om, at nu skal der indledes forhandlinger om, hvordan man skal forstå reglerne.

Det ville jo være rart efter sådan en debat, og det ville jo være rart, når ministeren har bragt det ind i debatten, om ministeren så vil svare på de spørgsmål, han bliver stillet. Jeg har stillet dem én gang, jeg stiller dem gerne en gang til: Vil ministeren redegøre for, hvad det betyder, når der står i planloven, at man skal give en særlig begrundelse?

Jeg skal gøre opmærksom på, at formanden for Naturklagenævnet jo har sagt heri, at Naturklagenævnet ikke kunne hente megen hjælp til besvarelsen af dette spørgsmål i lovens motiver. Ministeren og Folketinget havde med vilje undladt at præcisere, hvad der skulle forstås ved en særlig begrundelse.

Nu har den altså eksisteret lige siden 1997, og det må vel være rimeligt, at vi nu kan spørge ministeren om: Hvad er det nu, der skal forstås ved en særlig begrundelse? I 4 år har vi ikke kunnet få svar, så jeg synes måske, det ville være på tide, om vi nu kunne få det. Det var det ene spørgsmål.

Det anden spørgsmål handler om, at det fremgår, at det ikke var et egentligt forbud, hvorfra der sjældent kunne dispenseres, men om en hovedregel med mulighed for at gøre undtagelser, hvis særlige lokale forhold talte for det. Ministeren har været meget optaget af – jeg er desværre ked af, at jeg ikke er helt sikker på, at ministeren også er optaget af det nu – de to ting, der blev nævnt af ministeren selv på talerstolen om, at nu skulle man i en debat finde ud af, hvad der skulle forstås ved de her ting. Nu skulle det præciseres. Jeg må bede miljøministeren, efter at det nu har eksisteret i 4 år, om at løfte sløret for: Hvad betyder og hvad forstås der ved en særlig begrundelse, og hvad handler det om, når man taler om lokale forhold?